

[Glistrup]

som hr. Bakholt og andre nu har haft henved 2 år til at studere i. Derfor er det i hvert tilfælde alt for ringe at sige, at det er noget, vi nu skal bruge sommeren til yderligere at tænke igennem. Der er ikke nogen som helst grund til at kræve tid til nærmere undersøgelser eller nærmere overvejelser. Der må tages en politisk beslutning, men det er noget helt andet.

På den baggrund er vi lidt kede af i fremskridtspartiet, at de konservative har indskrænket sig til at fremsætte dette som et beslutningsforslag og dermed yderligere sinker sagen i stedet for at komme med et præcist og koncist lovforslag, som man så politisk, med eller uden vedtagne ændringsforslag, måtte se at få taget stilling til. Det er i hvert tilfælde ganske klart, at den beskatningsform, som vi er havnet i, kunne end ikke nogen krigssejrhæren under konferencer i Versailles, eller hvor man nu laver fredsaftaler, have fundet på at påtvinge den besejrede i en krig, idet han sagde: nu skal vi virkelig gøre jeres samfundsliv besværligt på et vigtigt område, nu skal I have sådan nogle aktionærskatteregler som dem, Danmark arbejder med i øjeblikket. Det er simpelt hen noget, som vi, uanset hvordan man politisk forholder sig til disse ting, må se at få forenklet og se at få ændret.

Skatteministeren har selvfølgelig ret i, at de tekniske løsninger, der antydes i de konservatives forslag med hensyn til visse enkeltheder måske kan virke lidt mindre velgenemtænkte, men netop fordi det er et beslutningsforslag, maler de konservative med en ganske bred pensel, så det er muligt, at de konservative ikke engang vil vedkende sig det, som ministeren påduttede dem.

For fremskridtspartiets vedkommende vil forholdet være det, at hvis dette forslag kommer til afstemning, sådan som det foreligger, vil vi stemme ja, og vi vil gøre det ud fra en helt anden grund end de mange grunde, som anføres af de konservative, nemlig ud fra ren og skær sociale hensyn.

Det helt afgørende ved dette er, at aktier ikke skal stavnsbindes, men aktieomsætningen skal kunne foregå frit, således at virksomhederne hele tiden uden skattemæssige blokeringer og bremses kan være hos dem, der kan udnytte virksomhederne mest rentabelt og derigennem skabe baggrund for de bedste sociale ordninger for vores syge og

invalidere, folkepensionister osv. Ud fra de betragtninger må vi sige, at vi for fremskridtspartiets vedkommende mener, at aktiebeskatning er noget, som man skal lade være med at foretage, for det virker altså asocialt. Når man fra de socialistiske partier kan komme og sige, at kapitalismen er i krise el. lign., så er det jo, fordi man netop med regler af denne art har slået kapitalismen til invalid, så den ikke kan komme til at fungere på den socialt hensigtsmæssige måde, hvorpå den bør fungere.

Hvis man stadig skal have kapitalvindingskat ved aktieafhændelser – det er fremskridtspartiet meget imod, men skal man det – har de konservative utvivlsomt ret i, at det saldoprincip, der nu igennem henved et par og tyve år har vist sig at være så godt på andre områder, ganske givet er et stort fremskridt i retning af en teknisk forenkling. Men også vi har tanker, der, hvis vi kan komme så vidt med dem, mere går i retning af det, som hr. Anders Poulsen fremhævede, nemlig at vende tilbage til synspunkterne i statsskatteloven fra 1903, § 5, dog med den tilføjelse – for man må anerkende, at på det punkt har 1960-ordningen virket noget bedre – at man går over til i stedet for spekulationskriteriet at anvende det 2 års kriterium, som vi i øjeblikket har i ligningsloven. Det vil nok være den ideelle løsning, men det er jo et politisk betændt område, hvor man sikkert må regne med, at man skal tage og give.

Derfor vil vi først og fremmest sætte ind på at begrænse og lempe kapitalvindingsskatten, og her er indekismetoden, som de konservative er inde på, sikkert både den sagligt rimeligste, den mest administrerbare og den politisk mest fremkommelige. I øvrigt mener vi også, at problemet med de tekniske regler omkring tegningsrettigheder o. lign. er fornuftigt løst fra de konservatives side.

Alt i alt altså en positiv holdning fra fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning):

Bakholt (S):

Det er til hr. Glistrup, der synes, det var for meget at sige, at vi skulle bruge sommeren til at overveje disse ting. Det mener jeg ikke det er. Det er en politisk beslutning, naturligvis, og vi mener, vi har behov for at bruge sommermånederne til at vurdere disse